

Dosarul nr. 3ra-512/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – O. Melniciuc

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Grigore Olișevschi, reprezentat de avocatul Marin Pântea,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Grigore Olișevschi împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, persoane terțe Direcția Generală locativ-comunală a Consiliului municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău cu privire la anularea actelor și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Grigore Olișevschi și s-a menținut hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La data de 27 decembrie 2019 Grigore Olișevschi a depus acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, persoane terțe Direcția Generală locativ-comunală a Consiliului municipal Chișinău, Primarul General al municipiului Chișinău, prin care a solicitat anularea hotărârii nr. 537 din 01.11.2019 a Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe din mun. Chișinău, prin care i s-a refuzat în privatizarea apartamentului nr. XX din str. XXXXX, mun. Chișinău, ca fiind ilegală; anularea hotărârii nr. 357 din 17.08.2000 a Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe, prin care s-a permis privatizarea apartamentului nr. XX, din str. XXXXX, mun. Chișinău, pe numele lui Oleg Colevatov, ca fiind nulă; anularea deciziei nr. 07- 06/381 din 02.12.2019 a Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, prin care s-a respins cererea prealabilă depusă la 25 noiembrie 2019 ca nefondată; obligarea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ Chișinău de a emite actul administrativ individual favorabil privind privatizarea

apartamentului nr. XX din str. XXXXX, mun. Chişinău, pe numele lui Grigore Olişevschi.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că la 25 octombrie 2019 a depus cerere la Comisia municipală de privatizare a fondului de locuinţe din mun. Chişinău, solicitând adoptarea hotărârii, conform art. 17 din Legea privatizării fondului de locuinţe, privind transmiterea în proprietate privată a apartamentului nr. XX din str. XXXXX, mun. Chişinău, fiind anexate un şir de documente solicitate de autoritatea publică.

Prin hotărârea nr. 537 din 01 noiembrie 2019 Comisia municipală de privatizare a locuinţelor din mun. Chişinău a respins cererea privind privatizarea apartamentului nr. XX din str. XXXXX, mun. Chişinău, deoarece, potrivit datelor sistemului informaţional „Privatizarea locuinţelor” al Consiliului municipal Chişinău, locuinţa respectivă a fost privatizată în conformitate cu hotărârea nr. 357 din 17 august 2000 a Comisiei pentru privatizarea fondului de locuinţe pe numele lui Oleg Colevatorov.

Reclamantul a menţionat că la data de 25 noiembrie 2019 a depus cerere prealabilă, solicitând anularea hotărârii nr. 537 din 01 noiembrie 2019, a hotărârii nr. 357 din 17 august 2000, cu adoptarea unei noi hotărâri privind privatizarea apartamentului nr. XX, din str. XXXXX, mun. Chişinău, pe numele său.

La 16 decembrie 2019 a recepţionat decizia nr. 07-06/381 din 02 decembrie 2019 a Direcţiei Generale Economie, Reforme şi Relaţii Patrimoniale a Consiliului municipal Chişinău, prin care i s-a refuzat în satisfacerea cererii prealabile.

A susţinut că hotărârea nr. 537 din 01 noiembrie 2019 a Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuinţe din mun. Chişinău este ilegală, deoarece la 10 iulie 2019, în baza dispoziţiei nr. 469-d din 05 iulie 2019, i-a fost eliberat ordinul de repartiţie nr. 015435, fiindu-i transmis în folosinţă apartamentul nr. XX, din str. XXXXX, mun. Chişinău, în care s-a instalat. Conform informaţiei de la toate organele competente acest apartament aparţine statului şi ca posesor beneficiază de dreptul acordat de stat la privatizarea imobilului, iar hotărârea în cauză îl privează de acest drept.

Consideră că hotărârea nr. 357 din 17 august 2000 a Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuinţe din mun. Chişinău, prin care s-a permis privatizarea apartamentului nr. XX, despre existenţa căreia nu a cunoscut până la 05 noiembrie 2019, este nulă deoarece nu a produs efecte juridice, ori Comisia şi-a arătat disponibilitatea de a transmite în proprietate, însă ulterior nu a fost executată procedura obligatorie pentru dobândirea dreptului de proprietate, inclusiv întocmirea şi semnarea contractului de privatizare, achitarea sumelor şi înregistrarea dreptului de proprietate, nefiind întrunite condiţiile stipulate la art. 312, 316, 321-324 din Codul civil.

A apreciat critic decizia nr. 07-06/381 din 02 decembrie 2019 a Direcţiei Generale Economie, Reforme şi Relaţii Patrimoniale a Consiliului municipal Chişinău referitor la faptul că hotărârea Comisiei pentru privatizare a fondului de locuinţe nr. 357 din 17 august 2000 a creat deja efecte juridice pentru care a fost adoptat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a locuinţei nr. XX, din str. XXXXX, mun. Chişinău şi că Comisia nu este în drept să o anuleze pentru a nu leza dreptul persoanei participante la privatizare, or, vine în

contradicție cu cele relatate în răspuns, precum că: potrivit alin (4) art. 11 din Legea privatizării fondului de locuințe, temei pentru pregătirea proiectului contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a locuinței de stat servește decizia pozitivă a Comisiei de privatizare.

Astfel, la 05 septembrie 2000 a fost perfectat contract de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a locuinței nr. XX, din str. XXXXX, mun. Chișinău, însă nu se indică nimic despre semnarea contractului și ulterioara lui înregistrare în modul prevăzut de lege.

Prin hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore Olișevschi împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, persoane terțe Direcția Generală locativ-comunală a Consiliului municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău cu privire la anularea actelor și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil ca fiind neîntemeiată. (f.d. 124-129)

La data de 14 august 2020, în termen, Grigore Olișevschi a depus apel motivat împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de către Grigore Olișevschi și s-a menținut hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 166, 167-176)

Instanța de fond și instanța de apel au reținut că conform datelor sistemului informațional „Privatizarea locuințelor” al Consiliului municipal Chișinău apartamentul nr. XX din mun. Chișinău, str. XXXXX a fost privatizat în baza hotărârii nr. 357 din 17 august 2000 a Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe din mun. Chișinău pe numele lui Oleg Colevator, însă nu a fost finisată procedura de înregistrare a contractului de privatizare, a dreptului de proprietate asupra bunului imobil pe numele beneficiarului privatizării Oleg Colevator.

Instanța de apel a conchis ca fiind justă concluzia instanței de fond precum că nefinisarea procedurii de privatizare nu poate condiționa nulitatea hotărârii de privatizare, or, dacă cetățeanul care a depus cererea de privatizare și actele necesare, a decedat până la întocmirea contractului sau legalizarea lui notarială și înregistrarea la biroul de inventariere tehnică, în cazul apariției litigiului privind includerea acestei locuințe în masa succesorală, se va ține cont de faptul că această circumstanță desinestător nu poate servi drept temei pentru respingerea cerințelor moștenitorului, dacă testatorul, exprimându-și în timpul vieții voința de a privatiza încăperea în care locuia, nu și-a retras cererea, întrucât din motive ce nu depindeau de el a fost lipsit de posibilitatea de a respecta toate cerințele de perfectare a actelor pentru privatizare, care nu-i putea fi refuzată.

Instanțele au mai indicat că art. 2190 din Cod civil prevede expres că, în cazul în care defunctul nu are rude și nici soț supraviețuitor sau aceștia nu pot moșteni din anumite motive, moștenitor legal este statul. Astfel, apartamentul nr. XX, din str. XXXXX, mun. Chișinău, se consideră privatizat pe numele lui Oleg Colevator, iar în situația în care ultimul a decedat și nu are moștenitori, nefiind deschis dosar succesoral, fapt confirmat prin răspunsul Agenției resurse informaționale juridice din 09 iunie 2020, statul, conform normei de drept enunțate, urmează să-și exercite dreptul de moștenitor legal.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Grigore Olișevschi, reprezentat de avocatul Marin Pântea, a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 iulie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a pretențiilor din acțiune. (f. d. 177-178, 188-190)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei au dat o apreciere eronată a normelor de drept procedural și de drept material, fiind reținute declarațiile reprezentantului Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, care vin în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Instanța de apel a pronunțat decizia la data de 02 februarie 2021.

Grigore Olișevschi, reprezentat de avocatul Marin Pântea, a depus recurs nemotivat la data de 25 februarie 2021.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 1430 din 19 februarie 2021 se confirmă că la adresa recurentului Grigore Olișevschi a fost expediată decizia motivată din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău pentru notificare, dar dovada recepționării nu este la materialele cauzei. Ulterior, prin poștă electronică la 09 aprilie 2021, ora 15:47 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa avocatului Marin Pântea la adresa de e-mail „marin.pintea72@gmail.com”, pentru notificare, decizia instanței de apel. (f.d. 179, 185)

La data de 15 aprilie 2021 Grigore Olișevschi, reprezentat de avocatul Marin Pântea, a depus recurs motivat.

La 06 aprilie 2021 și la 19 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale locativ-comunală a Consiliului municipal Chișinău, Primarului General al municipiului Chișinău copia recursului declarat de către Grigore Olișevschi, reprezentat de avocatul Marin Pântea. (f.d. 183, 192)

La 19 aprilie 2021 Direcția Generală Economie, Comerț și Turism a Consiliului municipal Chișinău a depus referință, solicitând declararea recursului depus de către Grigore Olișevschi ca fiind inadmisibil în conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, iar în situația în care instanța de recurs va considera recursul admisibil, respingerea recursului, cu menținerea deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 iulie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că

modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Grigore Olișevschi, reprezentat de avocatul Marin Pânteș, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh